

Patriarhul Ecumenic Bartolomeu: Părintele Sofronie de la Essex intră în calendarul oficial al Bisericii, precum și alte daruri...

În 23 octombrie 2019, Patriarhul Ecumenic, Sanctitatea sa Bartolomeu al II-lea, a anunțat canonizarea, introducerea în calendarul oficial al Bisericii a părintelui Sofronie (Saharov) de la Essex. Anunțul a fost făcut în conferința Chinotitei – aconsiliului de conducere – a Sfântului Munte de către însuși Preafericirea Sa cu multă emoție.

Acesta este încă un dar minunat pe care Dumnezeu ni-l face, un dar care pentru mănăstirea noastră are un înțeles foarte special: Părintele Sofronie a plecat din Sfântul Munte în Franța pentru tratamentul bolii sale ca și monah Vatopedin – mai exact ca și monah al Schitului Sfântul Andrei care depinde de Vatopedi.

În aceste zile, Dumnezeu ni-a dat o mulțime de daruri: canonzarea Sfântului Iosif Isihastul (Gheron Iosif) care este rădăcina spirituală a obștii noastre, a Sfântului Efrem Katunakiotul, primul ucenic al Sfântului Iosif Isihastul, frate de asceză și duhovnicul părintelui Iosif Vatopedinul. Alt dar a fost recunoașterea oficială a sfințeniei starețului Daniil Katunakiotul care, de asemenea, a fost monah la

Vatopedi pentru 8-10 ani. În această perioadă Sfântul Daniil a avut ascultarea de arhondar iar Maica Domnului l-a vindecat în chip miraculos de o boală grea pe care o avea în timp ce se închina la Sfântul Brâu.

Un alt dar special de la Dumnezeu în aceste zile este faptul că episcopul nostru, Preafericirea Sa Bartolomeu, Patriarhul Ecumenic, a fost foarte mulțumit de vizita sa la mănăstirea noastră, fiind impresionat de viața duhovnicească și numărul de monahi (în special cei tineri) ai obștii noastre. Noi ne străduim încontinuu să fim un factor de unitate și duhovnicie pentru Biserică și suntem foarte bucuroși, mulțumind lui Dumnezeu când acest scop este atins, fie și parțial.

Cu toate acestea, un alt dar de la Dumnezeu este faptul că în aceeași zi au fost cutremure încontinuu, fenomen prin care atotmilostivul Dumnezeu ne arată că suntem absolut nimic și că toți putem muri într-o secundă.

După smerita mea părere acesta este cel mai mare dar: să ne cunoaștem nimicnicia.

Cenușa se întoarce în cenușă. Praful în praf.

Ruinele rămân.

...și sufletul nostru veșnic.

- asceticexperience.com